

LEES DIT!

Model No. 45. (Hsd.)

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de
n a a m v o o r n a a m bovenaan IN den brief vermeld staan;
op het adres mag de naam NIET voorkomen.

Het adres is: AAN No. *26-700*

GEVANGENIS
RHKSWERKINRICHTING te

Leeuwarden.

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen
worden NIET aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS
mogen NIET worden toegezonden. - De toezending van geld
geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde
gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-
artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

Zondag 9 Juni 1940.

Waarde Vriend en Huisgenooten,

De vorige week heb ik je brief ontvangen en nu dacht ik
je daar een weer op terug te schrijven. Een 14 dagen geleden
kreeg ik een brief van B. Wijkstade. Hoedoende wist ik
reeds dat de harmonica bij M. Wijkstade was en dat B.
er wat op speelde. Nu, ik heb hem verleden zondag terug
geschreven en gezegd dat ik daar best mee accoord ging.
Want ik heb er hier toch niets aan en daarbij, ik ben
ook haermaal niet in de stemming om muziek te maken;
erst moeten er andere omstandigheden aanbreken; om goed
te kunnen spelen daarvoor is noodig, dat de ziel jubelt en
als 't ware gelijk een leeuwrik oprijft in de blauwe
lucht al hooger en hooger. Ik moet dus wachten, steeds
meer afwachten en zien wat of de tijd wel baengen. En ik
doe ook niet meer aan theorie; een 180 stukken heb ik voor
de harmonica klaargemaakt, altemaal uit piano- en or-
gelmuziek overzet; dus dat kan wel zoo. Maar omdat
men toch iets doen moet in de tijd die men nog gedulde-
lijk voor zichwaerd heeft, ben ik nu met een woordenboekje
aan't samenstellen in ons dialect. Want ik wensch mijn

BEZOEK. Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. 's Zondags
en 's Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.

Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den
Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoeker,
zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon
en sluite postzegel voor antwoord in.

2

ouwe taal te behouden nu-je; voor mij is een hagedis nog
altijd een "hevelkast", een speer en wiel", een bu-
ning een "meest", en kever een "kaobbe", een glazenwas-
scher een "peerstekker", een mes en eelbij", de dag-
panwoog een schoemakersvinder", de krekkel een heerd-
hiemer", de spinkhaan een grassnipper", de klopkever het
haormantje", de meidoorn de "watte haogen", de vlier-
bes de vlederbei", de kamferpoelie de papruyer", de
koolmuis de bijbiter", de blauwe mestkever de avond-
moeder", een "bibliotheek een hiel must boeken" een "naag
het alle wien", de handschaen een vingerhaank", het
opshoten wicht of bakvisch het "dikke jong", een kus
een kunst" enz. enz.

"Vooral je misschien wilt weten, heb ik — voordat ik
hier met de markttheorie begon — vele verhalen gehoe-
ren, allemaal over het leven op het platteland vooral:
de vlijerij onder het jonkvolk; de spokerij in oude schuren
en op bepaalde plaatsen; van voor- en nataken bij steef-
gevalten; enige herinneringen en lotgevallen uit mijne
schooljaren, en meer van die dingen. Het bleek mij dat
ik een schat van herinneringen wist en dat er veel bij
was waar een prachtverstelling van gemaakt kon worden.
Daarom heb ik veel beschreven dan is het voor de verge-

LEES DIT!

Model No. 45. (Hsd.)

Bij briefwisseling met verpleegden en gevangenen moeten de
naam en voornaam bovenaan IN den brief vermeld staan;
op het adres mag de naam NIET voorkomen.

Het adres is: AAN No. *26-900*
GEVANGENIS
RIKSWERKINRICHTING te

Ongefrankeerde brieven aan verpleegden en gevangenen
worden NIET aangenomen. - POSTZEGELS en COUPONS
mogen NIET worden toegezonden. - De toezending van geld
geschiedt per POSTWISSEL.

De veroordeelden mogen vóór ontslag slechts in bepaalde
gevallen en als regel NIET voor aankoop van kantine-
artikelen over de toegezonden gelden beschikken.

telheid bewaard. En daar het mij bekend is, dat het vreemde en romantische de menschen steeds aantrekt, daarom heb ik alles met de noodige fantasie en romantiek beschaemen zonder evenwel de historische waarheid geweld aan te doen. Het volgende voorbeeld toont wel duidelijk dat het wonderbaarlijke steeds graag gehoord wordt. Zoo wordt verteld van een grieksch redenaar die in de klassieke oudheid tot de attheners een redkundige redevoering hield. Het volk echter luisterde slechts matig want oeh, dat was immers zoo'n alledaags onderwerp — ook toen alreeds. De spaker was evenwel een man met menschenkennis, en toen hij zag dat zijn hoorders van vernieling geurden en soeden, toen veranderde hij geheel van stuk en begon plotseling op de volgende manier: Er was eens een man, een smak en een waluw — bij die eerste woorden waren de menschen al klaver wakker — en die gingen te samen op reis. Toen kwamen ze voor een groote rivier; de smak nam er door, de waluw vloog er over, en de man . . .

En wat deed de man?" schreeuwde het volk van alle kanten. De man" zei de spaker, die sprak hier tegen een troep rotten en dwaren die liever een fabeltje hooren dan een opvoedende toespraak."

En zoo is het. De hedendaagsche redepreekers die altijd teemen over onze wonden en het kruis van Christus, en dan klagen

BEZOEK Hoogstens éénmaal in de veertien dagen nl. s Zondags
 en s Woendags, tusschen 10 en 12 en 2 en 4 uur.
 Men wende zich daartoe vooraf schriftelijk tot den
 Directeur, onder vermelding van naam en voornaam van den bezoe-
 ker, zoomede van diens verwantschap met den te bezoeken persoon
 en sluite postzegel voor antwoord in.

dat de menschen zoo weinig belang bij de "boodschap" (evangelie)
 hebben, zij zouden uit dat voorbeeld kunnen leeren. Zoo komen
 b. v. in die groote oude kerk van Doornum soms niet meer dan een
 stuk of negen — er is niet plaats voor 300 — naar de preek lui-
 steun. En ik wed, ik zal eenmaal daar het woord doen en
 reeds de volgende zondag is de kerk meer dan stampvol. Hoe
 komt dat? Eenvoudig omdat ik de menschen ken. Eenmaal de
 oude griek begint men maar op de volgende wijze: Er was eens....

Als je soms iets uit dat boek wilt overschrijven dan doe
 dat maar gerust hoor, daar is niet het minste bezwaar tegen.
 Je bent ver gevoerd in die muziekwetenschap en in de gelegen-
 heid om het praktisch toe te passen. Wie dat is juist het heerlijkste
 en geeft de waarde er aan. Kom ik nog eens terug — en mijn
 nichtje Liene zegt dat zij er zeker van is — nou, dan moet
 ik ook druk aan 't leeren dat kun je begrijpen.

Je vroeg laatst of J. Hut mij nog wel eens schreef. Nieuw
 hoor. Eerst wel, maar dan wordt het langzaam minder nie-
 je. Maar J. H. is een beste kerel en later schieden we wel meer
 vriendschap. Hij heeft het ook druk met Akke, en is wat verbitterd
 niet tegenstaande het leeren hoor nog vele goede dingen heeft la-
 ten behouden. Jullie allen zijn in den hemel noewel is de rijkheid waard.

Hou je nog van leeren? In een volgend br. zal ik dan eens een
 boekenschouw houden. Misschien kon je die dan mettoeg worden.

Alleen gegroot,
 je v. Jje.